

ת"פ (אילת) 1582-08-23 - מדינת ישראל נ' מאגד ולאידה

ת"פ (אילת) 1582-08-23 - מדינת ישראל נ' מאגד ולאידהשלום אילת

ת"פ (אילת) 1582-08-23

מדינת ישראל

נגד

מאגד ולאידה

ע"י ב"כ עו"ד נמרוד אבירם

בית משפט השלום באילת

[09.06.2024]

כבוד השופט גיל אדלמן

גזר דין

המסגרת העובדתית

1. הנאשם, מאגד ולאידה (להלן: הנאשם) הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של נהיגה בזמן פסילה - פסילת בית משפט - לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961 (להלן: הפקודה); נהיגה תחת השפעת סמים - עבירה לפי סעיף 62 (3) לפקודה; החזקה/ שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים); נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודה.

2. עובדות כתב האישום, בהן הורשע הנאשם, מפורטות בהכרעת הדין מיום 30.4.2024. כעולה מכתב האישום, ביום 7.12.2020, נפסל הנאשם מהחזיק או קבל רישיון נהיגה במסגרת גזר דין בפל"א 627-08-17 של בית המשפט לתעבורה באילת (להלן: הפסילה). דבר הפסילה הודע לנאשם ביום 21.6.2021 והנאשם חתם על טופס הודעה על תפיסת רישיון של נהג בפסילה בפני השוטר דוד אואקי^[1]. על אף האמור, הנאשם לא הפקיד את רישיון הנהיגה שלו. כתב האישום מוסיף ומתאר כי ביום 19.7.2023 בשעה 17:11 לערך נהג הנאשם ברכב שבבעלותו (להלן: הרכב) בכביש 12 בסמוך לק"מ 20 זאת ביודעין כי הוא פסול מנהיגה.

כתב האישום מפרט עוד כי השוטרים איתרו את הנאשם כשהוא נוהג ברכבו ונסעו אחריו עד אשר עצר את רכבו בפתאומיות בצד הדרך, ומשניגשו אליו, אחז בידו כלי לעישון סמים מסוג "באנג" וקרבו אותו אל פיו.

על פי כתב האישום^[2] הנאשם נהג ברכבו כשהוא נתון תחת השפעת סמים ובדגימה שתן נתגלה oic acid THC- המהווה תוצר חילוף חומרים של החומר הפעיל בקנביס בכמות גדולה מ- 2000 ng/ml נתגלה Denzoylecgonine המהווה תוצר חילוף חומרים של חומר הפעיל בסם מסוג קוקאין בכמות הגדולה מ- 10000 ng/ml MDA, בכמות 695.0 mg/ml MDMA- בכמות 7307.0 ng/ml המהווה את החומר הפעיל ב- MDMA. במעשיו אלו נהג הנאשם בקלות ראש.

עוד מתאר כתב אישום כי בחיפוש שנערך על פי צו נתפסו סמים מסוכנים מסוג חשיש שלא לצריכה עצמית במשקל 477.17 גרם נטו, 11.97 גרם נטו ו- 6.23 גרם נטו^[3].
טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ התביעה בטיעוניה לעונש, בקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וביקשה למקם את עונשו של הנאשם בשליש העליון של המתחם. כן עתרה המאשימה להפעלת מאסר מותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם, באופן מצטבר למאסר שיוטל עליו, וכן להשית עליו ענישה מרתיעה צופה פני עתיד וקנס משמעותי. אשר לרכיב הפסילה שיש להטיל על הנאשם - עתרה המאשימה להפעלת פסילה מותנית התלויה ועומדת כנגד הנאשם, וכן, לאור עברו התעבורתי, לעשות שימוש בהוראות סעיף 40א(א)(1) לפקודה ולהשית על הנאשם פסילה מהחזיק או מקבל רישיון לתקופה שלא תפחת מעשר שנים. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם והם בריאות הציבור, שלום הציבור ומשתמשי הדרך והשמירה על שלטון החוק. לשיטת המאשימה, הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף גבוה שכן "מסכת האירועים מגלה חזרתיות ורצידיביזם של הנאשם שלא נרתע כאשר הורשע 5 פעמים קודמות, גם בהיותו קטין, עבירות הכוללות שימוש בסמים וכן הורשע בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה בשכרות ב-7 השנים האחרונות. הוא שב ומחזיק סמים בכמות להפצה. משתמש בסמים שונים ומרשה לעצמו לנהוג ולסכן את כלל משתמשי הדרך בנהיגה מסוכנת וחסרת אחריות כשהוא לא במצב כשיר לנהיגה". התביעה עמדה על עברו של הנאשם, יליד 1984 אשר נהג משנת 2004 ובעברו 40 הרשעות קודמות תעבורתיות (חלקן לא קלות), וכן הורשע בפלילים ב-11 הרשעות לרבות בעבירות סמים. התביעה הפנתה את בית המשפט לפסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית וביחס לחומרת העבירה של נהיגה בפסילה.

4. ב"כ הנאשם עתר למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ביחס לעבירת החזקת הסם מסוג חשיש שלא לצריכה עצמית; ביחס לעבירת נהיגה בפסילה, עתר הסניגור למתחם ענישה הנע ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; הסניגור טען למתחם ענישה כולל הנע בין מספר קצר של חודשים ועד 12 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם עתר למקם את עונשו הנאשם בשליש התחתון של המתחם, וביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, הנתון במעצר מזה כעשרה חודשים. עוד ביקש הסניגור שהמאסר המותנה שיופעל, ירוצה בחופף לעונש שיושת על הנאשם בתיק דנא, ולו באופן חלקי. לעניין עונש הפסילה מהחזיק או קבל רישיון נהיגה, הסכים הסניגור כי יש מקום להטלת פסילה בת מספר שנים, אך טען כי הוראת סעיף 40א(א)(1) לפקודה נתונה לשיקול דעת בית המשפט, ועל כן יש " להשאיר לנאשם "תקוה שביום מן הימים יוכל לחדש רישיונו ולנהוג".

ההגנה טענה כי הנאשם מאובחן כמתמודד עם מחלת נפש, וכן סובל ממחלה גופנית קשה. הסניגור הדגיש כי נוכח מצבו הנפשי המורכב של הנאשם, השתייה במעצר ממושך קשה עבורו במיוחד. עוד הפנה לחוות דעת פסיכיאטרית שהתקבלה בעניינו של הנאשם.

ב"כ הנאשם אף הפנה להתנהלות המאשימה במהלך ניהול התיק אשר לדידו לא היתה תקינה "ויצרה ראיות נוספות ככל שהתפתח הליך שמיעת הראיות". בשל כך נאלצה ההגנה, לשיטת הסניגור, לשנות את קו ההגנה ולהתאים עצמה מחדש לצורך בשמיעת הראיות. נוכח מצב זה לתפיסתו אין להחמיר עם הנאשם על אף שהורשע לאחר שנשמעו הראיות.

ההגנה הפנתה את בית המשפט לפסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית.

5. הנאשם בדברו האחרון לעונש, אמר לבית המשפט: "אני מצטער ואני מטופל פסיכיאטרית, ואני רוצה להתחיל חיים חדשים זהו. תודה."

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

6. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם השמירה על ביטחונם ושלומו של משתמשי הדרך, וכן השמירה על שלטון החוק וקיום החלטות של בית המשפט; כן נפגעו ערכי השמירה על בריאות הציבור וההגנה מפני נגע הסמים.

7. עיקר הפגיעה בערכים המוגנים שגלומה במעשיו של הנאשם היא הנזק הפוטנציאלי למשתמשי הדרך, בהיותו של הנאשם נוהג למרות פסילה שהשית עליו בית המשפט. זאת ועוד, מעשה זה מביע זלזול בצווים של בית המשפט.

8. על החומרה הגלומה בביצוע עבירת נהיגה בזמן פסילה, ראו למשל את קביעת בית המשפט העליון ברע"פ 1211/12 אברהם ישראלי נ' מדינת ישראל (15.2.2012):

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו) וזו עיקר וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלו יקרו חלילה בעת נהיגה כזו...".

9. עוד ראו למשל את הפסיקה בעניין רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' מוראד אבו-לבן (8.5.2007):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור- נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית המשפט; הוא מוכיח כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב".

10. ואולם, הנאשם לא רק סיכן את משתמשי הדרך כאשר נהג תחת פסילה, אלא הוא עשה כן כשהוא נתון תחת השפעת סמים מסוגים שונים; בבדיקת שתן שערכה לנאשם נתגלו תוצרי חילוף חומרים של החומרים הפעילים בסוגי סמים שונים; בשתן של הנאשם אותר החומר Denzoylecgonine המהווה תוצר חילוף חומרים של חומר הפעיל בסם מסוג קוקאין בכמות הגדולה מ- 10000 ng/ml, עוד התגלו תוצרי חילוף חומרים כתוצאה משימוש בסם מסוג מסוג MDMA, וכן נתגלה תוצר של החומר הפעיל בסם מסוג קנביס, בכמות גדולה מ- 2000 ng/ml.

11. הפסיקה ראתה בחומרה עבירה של נהיגה תחת השפעת סמים מסוכנים, והנזק הפוטנציאלי הגלום בה; ראו למשל את רע"פ 5297/07 קנטורוביץ נ' מדינת ישראל (09.09.2007):

"עסקינן בתופעה מאיימת שיש להירתם ולהילחם למניעתה ולהגן על ביטחון הציבור באמצעות הרחקת נהגים מסוכנים פורעי חוק מהכביש בכל דרך אפשרית (ראו: בש"פ 1753/07 אבו רקייה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, (19.3.2007))."

12. הנה כי כן, מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא היא גבוהה - השילוב בין העבירות אותן ביצע הנאשם מלמדות על החומרה הגלומה בהן, ועל הסיכון הרב שנשקף כלפי משתמשי הדרך התמימים; הנאשם נהג כשהוא תחת השפעת סמים, עצר את רכבו בפתאומיות, ואף קרב לפיו כלי לעישון סמים כשהגיעו השוטרים לרכבו. כל זאת עשה הנאשם, בכביש בין עירוני, בשעות היום (17:11) כביש 12, כביש דו סיטרי מפותל, אשר כל טעות ולו קטנה בשיקול דעתו של הנהג עלולה להביא לתוצאות קשות - מדובר בכביש שאינו סלחן. זה הכביש בו בחר הנאשם לבצע את העבירות בהן הורשע. למותר לציין כי אני דוחה את טענת ההגנה שלפיה הנאשם "נסע בכביש שלכאורה לא היו בו כלי רכב נוספים, לא סיכן אחרים" - רק במקרה ממש, במזל, לא נגרם נזק לשלומם של משתמשי הדרך. חומרה יתרה ניתן לראות בעובדה כי הנאשם, תוך זלזול מוחלט בהוראות החוק ובבית המשפט, נתפס נוהג ברכבו כשהוא יודע שהוא פסול מלנהוג, ומסכן באופן ממשי את חייהם של נהגים אחרים. כאמור, למזלו של הנאשם הסתיים האירוע במעצרו על ידי שוטרים ולא בתאונה שתוצאותיה היו עלולות להיות קטלניות, ולגבות מחירים קשים.

13. נזכיר כי הנאשם החזיק סם מסוכן מסוג חשיש שלא לצריכתו העצמית, בכמות הגבוהה פי-32 מהכמות שנקבע כי היא לצריכה עצמית; אף מעשה זה מצטרף, ומחמיר, את מידת הפגיעה בערכים המוגנים.

14. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, הצדדים כאמור הגישו פסיקה לתמיכה בעתירתם העונשית. מצאתי להתייחס לפסקי הדין הבאים.

§ במסגרת עפ"ת (ב"ש) 1581-01-21 אמארה נ' מדינת ישראל (3.3.2021) נדחה ערעורו של המערער אשר הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים, נהיגה ללא ביטוח וחנייה בחניית נכים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 5 ועד 20 חודשי מאסר ופסילה שבין שנה ועד חמש שנים, וגזר על המערער מאסר בפועל למשך 13 חודשים, קנס בסך 1,000 ₪, פסילה מהחזיק או קבל רישיון נהיגה למשך 40 חודשים ופסילה מותנית. בית המשפט המחוזי קבע כי: "נוכח עברו התעבורתי והפלילי של המערער... והעובדה שהתעלם במודע מפסילה ארוכה שהוטלה עליו..." העונש הכולל אינו חריג באופן משמעותי המצדיק התערבות ערכאת הערעור.

§ במסגרת עפ"ת 1647-08-20 מדינת ישראל נ' אבו בנייה (23.9.2020) התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של המשיב שהורשע בעבירות תעבורה רבות ובהן נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע למעלה משנתיים, נהיגה בשכרות ונהיגה בקלות ראש. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 24 חודשי מאסר בפועל ופסילה בהתאם להוראות החוק לגבי עבירות חוזרות. על המשיב נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים בחופף, מאסר מותנה, פסילה מהחזיק או מקבל רישיון נהיגה למשך 10 שנים, הפעלת פסילה על תנאי למשך 12 חודשים באופן מצטבר, פסילה מותנית והפעלת התחייבות בסך 9,000 ₪.

בית המשפט המחוזי קבע כי היה מקום לקבוע מתחם ענישה גבוה יותר ברף התחתון מזה שנקבע ע"י בית המשפט קמא, וכן קבע כי היה מקום להפעיל את עונש המאסר המותנה במצטבר. עונשו של המשיב הוחמר ל-13 חודשי מאסר בפועל וכן ריצוי המאסר המותנה בן 6 חודשים שהופעל באופן מצטבר.

§ במסגרת ת"פ (אי') 57704-04-19 מדינת ישראל נ' פרץ (4.2.2020) הורשע הנאשם בעבירה של סיוע להחזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית בכך שסייע לאחר להחזיק בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 1,144.94 (-18.6) גרם נטו. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו מאסרים מותנים והתחייבות להימנע מעבירה בסך 4,000 ₪.

וראו להלן פסיקה נוספת:

§ במסגרת רע"פ 1830/16 רקיבי נ' מדינת ישראל (11.4.2016) נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש אשר הורשע בעבירה של החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק ברכבו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 2,300 גרם מחולק לאריזות. בבית משפט השלום נקבע מתחם הנע בין 5 ועד 15 חודשי מאסר בפועל, ועל המבקש, הנעדר עבר פלילי, נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי אישר את המתחם וכך גם בית המשפט העליון.

§ במסגרת רע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל (22.1.2015) נדחתה בקשת ערעור של המבקש אשר הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לשימוש עצמי בכך שהחזיק סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ-400 גרם בבית מגוריו. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה הנע בין 7 חודשי מאסר ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי אישר את המתחם העונשי, ובית המשפט העליון דחה, כאמור, את בקשת רשות הערעור של המבקש.

§ במסגרת ת"פ (ב"ש) 14663-06-22 מדינת ישראל נ' ארקובה (27.4.2023) הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות (נוכח סירוב לבדיקה) והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית מסוג קנבוס במשקל 450 גרם. הנאשם צירף תיק נוסף בגינו הורשע בהחזקת סם מסוכן מסוג קנבוס שלא לצריכה עצמית, במשקל של 50 גרם נטו. נקבע מתחם ענישה לכלל העבירות בתיק העיקרי הנע בין 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל; בתיק שצורף נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר. על הנאשם, צעיר בעל עבר פלילי ותעבורתי, הושתו 11 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים מחצית בחופף ומחצית במצטבר כך שסך הכל ירצה הנאשם 17 חודשי מאסר בפועל, כן הוטלו מאסרים מותנים, הפעלת התחייבות בסך 5,000 ₪, 7 חודשי פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, ו- 8 חודשי פסילה על תנאי.

§ במסגרת ת"פ (א"י) 34845-11-18 מדינת ישראל נ' וקסלר (26.2.2020) הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 512.3642 גרם נטו. נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים במקרים המתאימים. על הנאשם, נגזרו 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים, פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה על תנאי, והתחייבות בסך 5,000 ₪.

15. לאור האמור לעיל, נוכח נסיבות המקרה דנא ומדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם, ביחס לכל העבירות אותן עבר הנאשם, נע בין 10 ועד 24 חודשי מאסר, וכן פסילת רישיון נהיגה לתקופה שבין 24 חודשי פסילה ועד 60 חודשי פסילה. העונש המתאים לנאשם

16. הנאשם כבן 40, מוכר למערכת הפסיכיאטרית ואובחן כסובל מהפרעה בי פולרית ובאבחנה מבדלת של הפרעה סכיזו - אפקטיבית. הסניגור הפנה לחוות הדעת שהוגשה בעניינו של הנאשם בתיק כדי ללמוד ממנה על נתוניו ומצבו. לטענת ב"כ הנאשם בסיכומיו: "הנאשם הוא אדם מסכן, הוא לא אויב הציבור".

מחוות הדעת, שנערכה ביום 17.8.2023 על ידי פרופ' זאב קפלן עלה כי התנהגותו של הנאשם בעבירות בהן הורשע לא נבעה כתוצאה מקיומם של תסמינים נפשיים בגין מחלת נפש. כן לא נמצא קשר סיבתי בין תכני הפרעות להתנהגותו ולמעשים בהם הורשע. יתרה מכך, הפסיכיאטר התרשם כי התנהגותו של הנאשם בעת הבדיקה היתה מגמתית ומתחזה באופן "בוטה וילדותי להפקת רווחים משניים".

עוד ציין פרופ' קפלן כי "לא ניתן לשלול, לאור התנהגותו והתחזותו הבוטה והילדותית בעת הבדיקה, כי ימשיך לנסות ולהתחזות, להגיב במגמתיות, להמציא תסמינים פסיכיאטריים, לומר כי 'אינו זוכר, לא יודע, לא מבין, מה עושה כאן' ולהתפרץ, גם במהלך פגישותיו עם עורך דינו ... והדיונים בבית המשפט"^[4].

17. הנאשם בעל עבר פלילי הכולל 9 הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות, הטרדה באמצעות מתקן בזק, הפרת הוראה חוקית, עבירות כלפי שוטרים וכן עבירות סמים מסוג פשע ועוון. הנאשם אף ריצה עונשי מאסר.

18. עברו התעבורתי של הנאשם כולל 40 הרשעות קודמות, מתוכן הרשעה קודמת בגין נהיגה בזמן פסילה, וכן הרשעה בעבירה של סירוב להיבדק בדיקת נשיפה ואף נדון בעברו למאסר.

התנהלותו המתוארת של הנאשם מלמדת על מסוכנותו הרבה כלפי נהגים ומשתמשים בדרך. זו הפעם אף נהג תחת השפעת סמים, תוך זלזול בהחלטות בית המשפט.

19. הענקתי משקל מסוים לקולא למצבו הרפואי של הנאשם, כפי שעלה מחוות הדעת הפסיכיאטרית (לא הוגשו מסמכים רפואיים על ידי ההגנה).

20. בנסיבות אלה מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלק המרכזי במתחם הענישה.

21. אשר על כן, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר - עונש מאסר בפועל למשך 16 חודשים.

ב. הפעלת מאסר מותנה - הפעלת מאסר בן 5 חודשים מת"פ 13225-08-23 מיום 7.9.2022 אשר ניתן בבית משפט השלום בבאר שבע וזאת במצטבר לעונש המאסר שהוטל על הנאשם בגזר דין זה.

סך הכל ירצה הנאשם 21 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו ובהתאם לרישומי שב"ס. למען הסר ספק המאסר ירוצה במצטבר לכל עונש מאסר אחר אותו מרצה הנאשם.

ג. מאסר על תנאי - מאסר למשך 8 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו על עבירות של סמים מסוג פשע.

ד. מאסר על תנאי - מאסר למשך 6 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ה. פסילה בפועל - אני פוסל את הנאשם מהחזיק או מקבל רישיון נהיגה וזאת למשך 10 שנים מיום שחרורו בהתאם להוראות סעיף 40א(א)(1) לפקודת התעבורה - המורה על הטלת פסילה אשר לא תפחת מעשר שנים (על פי עברו התעבורתי, בעשר השנים שקדמו לעבירות בהן הורשע בגין תיק זה, הורשע פעמיים בעברו עבירות המפורטות בסעיף 40א(א)(1) לפקודה). הפסילה תצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם. עם שחרורו ממאסר יציג הנאשם אישור שהייה במזכירות בית המשפט ובכפוף יונפק לו אישור הפקדה בהתאם.

ו. הפעלת פסילה מותנית - הפעלת פסילה בת ארבעה חודשים מתיק פל"א 17-08-627 בבית משפט השלום לתעבורה באילת מיום 7.12.2020, וזאת בחופף לעונש הפסילה שהוטל על הנאשם בתיק זה.

ז. פסילה על תנאי - אני פוסל את הנאשם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה למשך 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, אם יורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, או נהיגה תחת השפעת אלכוהול או סמים וכן יעבור עבירת סמים מסוג פשע.

ח. קנס - קנס בסך ₪ 1,500 או 6 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב 3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 11.5.2025. פיגור בתשלום יעמיד לפרעון מידי את יתרת הקנס שטרם שולמה.

מוצגים - כל המוצגים יושמדו/יחולטו/יושבו לשיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' סיוון תשפ"ד, 09 יוני 2024, בהעדר הצדדים.

-
- [1] בין הצדדים היתה מחלוקת על המועד בו הודע לנאשם על פסילתו ועל ידי מי. מכל מקום לא היתה מחלוקת כי הנאשם ידע במועד ביצוע העבירות כי הינו פסול מנהיגה ועל כן לא נדרשתי להכריע בעניין זה - ראו סעיף 11 להכרעת הדין.
- [2] ביום 8.1.24 הגישה המאשימה כתב אישום מתוקן לאחר קבלת חוות דעת מומחה באשר לתוצרי בדיקת שתן שנערכה לנאשם.
- [3] בהכרעת הדין קבעתי כי משקלן של חמשת פלטות החשיש שנתפסו בתא המטען של הרכב, בהפחתת 3% ממשקל העטיפה (בהתאם לעדות המומחה, שמחה שמרון) היה 462.8549 גרם נטו. בכתב האישום צוין בטעות משקלן של חמשת הפלטות ללא ההפחתה הנ"ל כמשקל נטו. בהכרעת הדין נקבע כי סך הכל החזיק הנאשם כמות של 481.0549 גרם נטו סם מסוכן מסוג חשיש שלא לצריכתו העצמית (ראו סעיף 19 להכרעת הדין).
- [4] לעניין זה ולהמחשת הדברים ראו את קביעתי בסעיף 37 להכרעת דין.